

Kétségtelenül megállapították, hogy Süle tanítót meggyilkolták

Védekezésre emelte föl karját, akkor érte a halálos lövés

(A Délmagyarország munkatársától.) Süle László dorozsmai tanító halála körüli rejtély egyre bonyolódik. A sáros országuton, szét-tárt karokkal talált halott sok fejtörést okoz a csendőröknek. A nyomozás eddig két irányban folyt. A csendőröknek ugyanis első pillantástól kezdve az volt a véleményük, hogy Süle Lászlót orvul agyonlőtték. De a kocsmáros és Süle Lászlóné vallomása alapján kiterjesztették abba az irányba is a nyomozást, hogy a tanító nem követett-e el öngyilkosságot.

Az öngyilkosság mellett két vallomás szólt. A kocsmáros, ahonnan Süle László halála előtt rövid idővel eltávozott, erősítette, hogy a tanító vállán leventepuska volt és azzal ment el, hogy öngyilkosságot fog elkövetni. A kocsmároson kívül azonban senki sem tett ilyen vallomást. A fia' alasszony megemlítette a csendőrök előtt, hogy férje többször beszélt öngyilkosságról előtte.

A két vallomáson kívül azonban minden a gyilkosság mellett szól. Jelentkezett egy leventeoktató, akivel Süle halála előtti napon hosszabb ideig beszélgetett. Süle ezalkalommal elmondotta jövő terveit. A tanítót mostanában különben is nagy öröm érte, *kinevezték rendes tanítónak*. Már csak ez a körülmény is valószínűtlenné teszi az öngyilkosságot. Ezekon az okokon kívül sok más is kizárni látszott az öngyilkosságot, mint például az, hogy a halott mellett nem találtak fegyvert.

Kedden este aztán szenzációs fordulat történt.

Ekkor végezte el dr. Jankovich László egyetemi tanár, törvényszéki orvosszakértő a boncolást. Jankovich professzor *kétséget kizáróan megállapította, hogy gyilkosság történt*. A lövés Süle Lászlót *bal hónalja alatt érte, keresztül szaladt az egész testen, utjában érintette a szívet és a tüdőt és a jobb-oldali bordákban akadt meg*. Már maga a lövés iránya *gyilkosságra mutat*, de még jobban az a körülmény, hogy *a seb széle egyenletes, amit csak távolról lött golyó okoz*. Sem a halott ruhája, sem bőre nincs megpörkölve, füstszag sem érzik rajta.

A professzor megállapította, hogy a lövés csak az esetben érthető a tanítót a hóna alatt, ha *balkarját magasan a levegőbe emelte*. Ez a kartartás tökéletesen megfelel a *védekező karfelemelésnek*. Valószínű, hogy Süle látta a gyilkost, talán beszélt is vele és amikor látta, hogy az rá akar löni, *karját védekezésül arca elé emelte*. A professzor megtalálta a halott testében a *gyilkos golyót*, mely leventefegyverből való.

Dr. Kalmár Szilveszter ügyész a csendőrökkel *lőpróbát* tartott. Ez a próba aztán *mindenben megerősítette a boncolás eredményét*. Megállapították, hogy ha igaz az, amit a kocsmáros mond, hogy Sülenél leventepuska volt és ezzel öngyilkosságot akart volna elkövetni, semmi körülmények között nem tudta volna így megsebezni magát. A lövés ugyanis *felülről lefelé haladó*, a seb pedig olyan helyen van, ahová egymaga nem tudott volna löni.

A csendőrség keresi a gyilkost.

Somogyi-telepnél kiöntött a csatornavíz és előntéssel fenyegetett sok házat

(A Délmagyarország munkatársától.) Tegnap este 6 óra felé a tápéi vámház telefonján hívták a tűzoltóállomást. A telefonon egy kétségbeesett hang jelentette, hogy az armentesítő csatorna, mely a Somogyi-telep és a körtöltés közötti vadvizeket vezeti le a Tisza partján lévő szivattyutelephoz, kiöntött. A víz fenyegetőleg *hőmpölyög Somogyi-telep felé és előntéssel fenyegeti a házakat*. A bejelentés után majd minden pillanatban megszólalt a tűzoltók telefonja és rimázkodó Somogyi-telepek kérték a tűzoltók segítségét, mert a víz *már a házak kapujánál áll*.

A tűzoltóság azonnal értesítette a bejelentésről H. Papp Istvánt, a Szegedi Armentesítő-Társulat igazgató-főmérnökét, ezzel egyidőben teljes apparátusával kivonult a veszélyeztetett területre. Kérkezésük után helyszíni szemlét tartottak és megállapították, hogy *a csatorna víze egy kilométernyi hosszúságban és 100 méter szélességben öntötte el az árteret*. A víz nem ért a házakig, de a *kerékbe már behatolt*. Azt is megállapították a tűzoltók, hogy ilyen nagymennyiségű vízzel akkor sem boldogulnak, ha minden szivattyujukat megindítják.

Időközben megérkezett a társulati mérnök, aki intézkedett, hogy a *telep szivattyúit indítsák meg*. A szivattyú éjjel és szerdán egész nap működött, de *még napokba fog telni, míg a víz teljesen le fog folyni a Tiszába*.

„A többség magatartása sem felszólalásainkban, sem cselekvéseinkben nem fog alterálni bennünket”, —

mondják a szólás jogától elzárt szociáldemokraták

A szocialisták deklarációja

(A Délmagyarország munkatársától.) Az új közgyűlés első megnyilatkozása — mint ismeretes — súlyos támadás volt a legelemibb emberi jog, a *szólás szabadsága* ellen, amikor nem engedte meg, hogy a munkásság képviselői, akik először jutottak be a szegedi alkotmány sáncái mögé, elmondhassák, hogy mit akarnak? Amit a közgyűlés olyan udvariatlanul és indokolatlanul elmulasztott, azt most a *Délmagyarország* igyekszik helyrehozni azzal, hogy hasábjainak publicitását az el nem mondott deklaráció számára rendelkezésre bocsájtja.

A *Délmagyarország* munkatársa kérdést intézett Lajer Dezső törvényhatósági bizottsági taghoz, a szociáldemokrata párt titkárához:

— Mit szól az új törvényhatósági bizottságban érvényesülő szólásszabadsághoz?

— A többség részéről már az első alkalom-

mal az illojalitás és türelmetlenség nyilatkozott meg ellenünk — mondotta Lajer Dezső válaszában. Pedig *nem is tudta, hogy mit fogok mondani és mit tartalmaz deklarációnk*. Könnyű elképzelni, hogy milyen módon fogja a jövőben is alkalmazni a szólásszabadságot és hogyan fogja fogadni felszólalásainkat és indítványainkat, melyek bizonyára ellentétesek lesznek a többség érdekeivel. Erre el vagyunk készülve, de bennünket a *többség magatartása sem felszólalásainkban, sem cselekvéseinkben nem fog alterálni*.

— Én azt hiszem, ha a választókat — azokat is, akiknek a többség köszönheti mandátumát — megkérdezhetnők, hogy helyeslik-e a többségnek azt a magatartását, mellyel belénk fojtotta a szót, alig akadna olyan, aki el nem ítélné.

— Mit akart felszólalásában elmondani?

— Semmivel se többet, mint amit a deklaráció tartalmaz. Ezt pedig rendelkezésére bocsátom:

„Azok gyermekei, unokái és utódai, akik ebben a városban születtek, éltek és meghaltak, de már világrajövetelük napján érezhették, hogy mostoha gyermekei e városnak, gyermekkorukban a gyermekévek gondtalanságát és örömeit csak másoknál láthatták, az iskolaévek gyenge gyermekkorukban véget értek számukra és fejletlen szervezettel a verejtékes robot rabszolgái lettek, míg meg nem rokkantak, hogy az uccasarkokon koldulással tengessék életüket, ha ugyan idő előtt el nem ragadta őket a halál. Azok utódai, akik kétszer építették fel ezt a várost, a gyárakban, műhelyekben, földeken értékeket termeltek legtöbbször mások számára és eközben adóztak, verejtékeztek anélkül, hogy beleszólást kaptak volna soruk intézésébe, — november 3-án áttörték azokat az akadályokat, melyek elzárták ezt a testületet előlük és ideálítottak bennünket, hogy érdekeinknek, sérelmeinknek szószólói és ha kell, harcossai legyünk. Ideálítottak bennünket, pedig mi voltunk azok, akik a legfukarabbak voltunk az ígéretekben, de tudták, érezték, hogy közülük vagyunk, hogy értük vagyunk és becsülettel fogjuk értük kötelességeinket teljesíteni.

Ha nem is rokonszenv, bizonyára kíváncsiság várt bennünket ide, a mit akarunk, mit fogunk cselekedni kíváncsisága.

Első megjelenésünk kötelességünkkel teszi, hogy állásfoglalásunkat a törvényhatóság munkájához körvonalazzuk

A nép egyetemes érdekeinek szolgálata vezet bennünket, amikor itt elfoglaljuk helyünket. Minden lépésünket, minden javaslatunkat, minden állásfoglalásunkat ez irányítja. Szeretnők, ha a tisztelt Közgyűlés felismerné annak jelentőségét, hogy

minél nagyobb a közeledés a nép és az alkotmány között, annál erősebb a nép és annál erősebb az alkotmány.

Nem szolgálja sem a nép, sem az alkotmány érdekeit, ha a törvényhatósági bizottság a virilizmus és a nem választott bizottsági tagságoknak rendszere alapján ült össze.

A törvényhatóság szociáldemokrata csoportja az általános, egyenlő, titkos választójog és az arányos képviselői rendszer híve. Kijelentjük, hogy

a jelenlegi választási rendszert reakciónak tartjuk, ez ellen tiltakozunk és megváltoztatásáért minden rendelkezésünkre álló törvényes eszközzel küzdünk.

A mai rendszer a jog asztaláról legfeljebb morzsákat juttat a munkás-, földműves- és kispolgári tömegeknek. Ennek ellenére mégis el kellett foglaljunk ezt a néhány helyet a közgyűlés termében, mert

nem akarunk többé néma gyermekek maradni.

akiknek szavát senki sem hallja meg. Az élet ezernyi apró és nagy ügye dől el a városházán, azt akarjuk, hogy ne rólunk és nélkülünk határozzanak.

Törekvéseinket az uralmon lévő társadalmi osztályok ezideig vagy lekicsinyelték, vagy hatalmi eszközökkel igyekeztek elfojtani. Itt, e helyen az előítéleteket akarjuk eloszlatni és megérteni úgy lekicsinylés, mint az egyoldalú hatalmi elbánás módszerének teljes céltalanságát.

Uj, friss erőket képviselünk, melyeket értékesíteni kell a köz szolgálatában!

Az alap gondolatok, melyek minket az önkormányzati életben vezetnek és amelyeket a főváros és sok vidéki város és község életében már sikerrel alkalmaztunk is, olyanok, hogy a tisztelt Közgyűlés egyetlen oldalán se válhatnak ki ellentmondást

Elvégre: nem értenek-e Önök velünk egyet, amikor azt akarjuk, hogy

az ügyek ne rólunk és nélkülünk döjjenek el?

Vajjon lehet-e ellentmondás azzal a kívánságunkkal szemben, hogy az önkormányzat erőforrásait gazdaságosan és igazságosan osszuk meg a lakosság minden rétege javára?

Ki ne kívánná, hogy az önkormányzat segítse elő a város, a tanya és a falu gazdasági körforgását a város, a tanya és a falu javára egyaránt?

Talán abban a kívánságban sem találkoznánk, hogy

az önkormányzat terjesszen műveltséget, teremessen egészséget, tisztaságot, segítse talpraállítani a beteget, a gyengét, az elhagyottat?

Amde magától értetődőnek kell tartani azt a hangsúlyozott kívánságunkat is, hogy a közgaz-